

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 54 (1809)

В. Търново, събота, 4 май 1963 г.

Цена 2 стотинки

ПО ПЪТЯ, НАЧЕРТАВ ОТ ОСМИЯ КОНГРЕС НА ПАРТИЯТА Възторжени първомайски манифестации в окръга В ГОРНА ОРЯХОВИЦА

С кръжни танци минават пред официалните лица учениците от Първа политехническа гимназия — В. Търново. Снимка: Ив. Воденичаров

Във Велико Търново

НАЙ ОБВИТИЯ — пояс от сребриста мъгла безмълвен сега Царевец минаха обитателите на новите красиви като дворци цехове и зали на ДИП „В. Мавриков“. За първомайската тържествена манифестация и този път текстилците тръгват горди. В колоната на знамената те нареждат своето високо отличие — знамето на Окръжния съвет на профсъюзите за предприятия с най-висока себестойност, високо качество и производителност на труда.

В чест на Първи май Заводът за малки радиоприемници изпълни плана си 101,6 на сто, а в първите му редици вървят изтъкнатите производственици и рационализатори инж. К. Джурев, Ив. Тетрадов, Т. Дончев.

От друга посока тръгват редом два колектива — свило-точачките от ДИП „В. Коларов“ и железничарите от гара В. Търново. Ръцете, източили хиляди метри копринени нишки, през тази година станаха по-сръчни: 88 работници вече достигнаха първенците, а М. Косева, Ст. Димитрова, М. Тончева редовно дават само 100 на сто първо качество.

А целият колектив на железничарите е работил също неуморно, за да може в първомайското утро да рапортува, че са натоварени четири влакови композиции повече.

От друга бряг на Янтра, там където с дни расте нов

С много песни, радост и възторг трудещите се от окръга посрещнаха бойния празник на труда — Първи май. На тържествените масови манифестации всеки колектив се яви не с една, не с две, а с многобройни победи в оная област, където се труди.

Пред лицето на родната Партия, пред лицето на възродената страна хората от градове и села, от балканските колиби даже на окръга, горди разказаха за своите постижения и смело разкриха светлите планове за бъдещите дни, изградени въз основа на мъдрите решения на Осмия конгрес на БКП.

и модерен градът В. Търново прииждат със знамена, плакати и цветя други пестри редици. Пивоварите от ДИП „Балкан“, работниците на ДИП „В. Левски“, младите майстори на фурнир и шперплат, които в навечерието на Първи май изпратиха за износ първия вагон с шперплат, работниците от ДИП „Тр. Саралиев“ са пластливи в това слънчево утро, в този ден на голямата и радваща равностметка.

Те прииждат, прииждат, като отприщана струя на буни води — стотици и хиляди хора. . . Вървят мебелестите от ДИП „Победа“, горди с пресовия участък, изпълнили трудовите си норми за първото тримесечие със 130 на сто.

Върви младият колектив на ДИП „Денно Георгиев“, който също разказва вече за победи. Начело с преходното червено знаме на Централния съвет на трудово-производителните кооперации манифестира колек-

тивът на ТПК „Метал“, дал наддъланова продукция за 11 380 лева.

Ето работниците от ТПК „Сградострой“. 143,9 на сто е изпълнен плана за първото тримесечие, а младежката бригада на Неню Бакоев е първенец в предконгресното съревнование.

За първомайската манифестация слязоха от колите и шофьорите от ДАП — клон Търново. П. Колев, Хр. Димитров, Т. Пангелов, които имат над 200 на сто изпълнение на трудовите норми. До тях са и неуморните кондукторки С. Димитрова, М. Караиванова, Б. Колева.

С напраща дъх на младостта вървят учениците от многобройните училища в града. Тука са бъдещите учители от Педагогическия институт, бъдещите строителни техници, медицински работници. . . Тука е надеждата на родната — в тези красиви и млади мъчезарни лица.

Горди и бодрни, с планове, мисли, кроени за нови дела вървят един до друг работници, служители, учаци се, деца с широки усмивки и волно развяти сини и червени връзки. Един народ несторил дори две десетилетия откак диша въздуха на свободата, изправя гранитна снага и воден от сугурната десница на родната БКП неотклонно върви по пътя, осветен от нейния исторически Осми конгрес.

Бл. ИОРДАНОВА

В УТРОТО на първомайския празник Горна Оряховица придоби още по-тържествен вид. Надалече отекват радостни песни, музика.

Започва първомайската манифестация. Към трибуната на пл. „Г. Измирлиев“, където са официалните лица, начело със секретаря на Окръжния комитет на Партията Димитър Туджаров, секретарите на Градския комитет на БКП Иван Дончев и Петко Бакалов, ръководители на челини предприятия, първенци в производството и други се отправя с тържествен марш духовата музика. Задават се първите колони. Както винаги начело са железничарите. Бодр и твърда е стъпката им. Те високо издигат ръце за поздрав — ръцете, които в близки дни ще направят умело бързоходните електрически влакове.

С бурни овации навлизат предачните и тъкачките от ДИП „Рекорд“. Пред празника на труда те станаха носители на преходното червено знаме на Окръжния народен съвет и ОСПС. Най-отпред са работниците, които първи приеха да работят по примера на ловчанци и вече настипаха първенците от 1962 г.

С бодр стъпка манифестират железничарите от гара Г. Оряховица. Снимка: Хр. Консулов

В град Елена

ВЗЕЛЕНИНА и разцфтели овоцни дървета, в хубава предпразнична украса завари гугушения в полите на Балкана град Елена утрото на Първи май.

Тръгнал от пл. „Иларион Макариополски“ потокът от хора дълго не спира. Първи пред официалната трибуна, на която са заели места председателят на Окръжния комитет на Отечествения фронт Станю Сираков, ръководителите на града, челиници в производството и

На непримирима борба срещу буржоазната идеология и нейното влияние

Времето, в което живеем, повелително изисква от всеки деец на литературата и изкуството едновременно да бъде добър и талантлив творец, но и добър и талантлив политик в творчеството си.

Ако добре се разбере и осъзнае тази повеля на времето, значи, че сме разбрали главното за същността, характера, облика и пътя, по който трябва да се развива нашата литература и изкуство.

(Из речта на другаря Тодор Живков на срещата на Политбюро на ЦК на БКП с дееци на културния фронт, произнесена на 15 април 1963 г.)

С ум и сърце

Тя дойде като пролетен дъжд, който внесе животворна струя в нашата литература и изкуство. И дълго ще бъде пътеводна звезда за писатели, художници, композитори, скулптори. Другарят Тодор Живков от позициите на марксизма-ленинизма каза на всички онези дееци, които още не са разбрали, че мирно съществуване в областта на идеологията няма и не може да има.

Думите, казани за комунистическото възпитание на младежта и учащите се, дават нов и силни на родителите и учителите, на цялата общественост да вложат ум и сърце за комунистическото възпитание на нашата младеж.

Любен КУНЕВ
директор на III политехническата гимназия — В. Търново

Повеля на днешния ден

Годишните след. Априлския пленум бяха период на засилен творческа активност и в областта на изобразителното изкуство. Реална оценка на всички създадени през този период даде в речта си др. Тодор Живков, произнесена на срещата на Политбюро на ЦК на БКП с дееци на културния фронт. Серioзната загриженост, с която Партията се отнесе към постиженията и грешките на нашите художници, е ярък пример за ползотворно взаимодействие между нея и творческите среди. Партията показа ясно, че не може да бъде безразлична към отклоненията от социалистическия реализъм.

Българската нация — здрава, силна

Речта на другаря Тодор Живков е важен програмен документ не само за творческите дееци, но и за всеки гражданин. С каква загриженост още един път се поставя въпросът за възпитанието на подрастващото поколение! И най-малкото невнимание или увлечение на родителите леко се усвоява от детето.

Нека широко отворим вратите за физическата култура и спорта. Тя е, както се изтъква, мощен фактор за комунистическото възпитание на младото поколение. Тук най-добре ще се утвърдява свободното време на младежта, което иначе би могло да се праросва в прозява, където буржоазното влияние намира почва.

Трябва да се помнят, да ни бъдат ръководство думите на другаря Т. Живков: „Да се подчиним физическата култура и спорта на здравето и дълготелността на народа и младежта, да растат поколенията физически силни и жизнелюбни, да бъде българската нация здрава, силна и красива — ето главната линия на развите на физическото движение“.

Борис МИНКОВ

НАГРАДИ ЗА НАЙ-ДОБРИ ГРИЖИ ЗА ЖИВОТНИТЕ

През 1962 година Националният съвет на Отечествения фронт, Министерството на селскостопанското производство и Държавният застрахователен институт организира съревнование между ТКЗС, животновъдните, ветеринарните лекари и зоотехниците в страната за най-ниска смъртност при животните и пълна застрахователна закрила. Въз основа на резултатите Централната комисия по присъждане на наградите определи следните награди за окръга:

На ТКЗС с. П. Сеновец се присъжда втора награда в размер на 1500 лева

ИНДИВИДУАЛНИ НАГРАДИ ПОЛУЧАВАТ:

Д-р Марин Арнаудов — ветеринарен лекар в гр. Павликени, Йордан Дюкенджиев — ветеринарен лекар в с. Михалци, д-р Нако Найденов — ветеринарен лекар с. Морави, Атанас Христов — овчар в Пещер Чоков — свинегледач в ТКЗС с. Полски Сеновец, Ангел Банчев — телчар ТКЗС с. Морави, Христо Дълбоков — телчар в с. Овча могила, Краса Димова и Донка Трифонова — дойки, Димитър Стоев и Йордан Атанасов — овчари в ТКЗС гр. Павликени, Стефан Герчев — овчар — с. Недан Васил Осмаков, — кравар в ТКЗС — с. Карансен, Иван Балканджиев — овчар в ТКЗС — с. Михалци, Милка Калукларанова — свинегледачка с. Сухиндол, Кръстьо Стойков, Ганчо Колев и Йордан Петков — овчари в ТКЗС — с. Асеново.

Правда на милиони

Утре народите на Съветския съюз, цялото прогресивно човечество ще отбележат 5 май — Деня на съветския печат. На този ден през 1912 година, под ръководството на Владимир Ильич Ленин, се появи първият брой на вестник „Правда“. По-вече от половин век „Правда“ неуморно се истината сред трудовите хора, отразява техните най-съкровени мисли и чувства.

На страниците на „Правда“ за пръв път се появиха огнени призови на Великия Октомври. „Правда“ оповести първите декрети на Съвета на народните комисари. Декретът за мир“ отекна дълбоко в сърцата на всички трудещи се на земяното кълбо. Със своята висока принципност, идейност, яснота, правдивост и човечност вестник „Правда“ и целият съветски печат станаха изразители на възмущенията и стремленията на милионите съветски хора, на цялото човечество в борбата за изграждането на новия обществен строй.

И днес, когато народите на Съветския съюз уверено осъществяват програмата за строителството на комунизма, когато останалите социалистически страни, сплотени в могъщото семейство на световната социалистическа система, успешно завършват изграждането на социализма и штурмуват подстъпите към комунизма, когато в света се появи голяма група независими държави, които решително се борят против империализма за мир, демокрация и социализъм, съветският печат последователно и неотклонно лази и развива своите ленински качества.

От опита на съветския печат се учат работниците по печата във всички социалистически страни, работниците от прогресивния печат в капиталистическите страни.

В Деня на съветския печат българските журналисти отправят най-добри чувства и гореща благодарност към великата КПСС, ръководителка на съветския печат, към съветските журналисти и ги уверяват, че и в бъдеще ще продължават да се учат от техния опит и следвайки техния пример ще дават своя принос за запазването на мира в целия свят, за предсрочното изпълнение на решенията на историческия Осми конгрес на Българската комунистическа партия.

Ил. ПЕТРОВ

СМЕЛА СЪПКА ЗА МЕХАНИЗАЦИЯ НА ЦВЕКЛОПРОИЗВОДСТВОТО

ЗАХАРНОТО ЦВЕКЛО е силно трудоемка култура. Средно у нас за отглеждането и прибирането на един декар цвекло се изразходват 16 до 18 трудоводни. Не би ли могло да се направи нещо и тук за механизация на трудоемките процеси, преди всичко разредането и окопването? Може. Необходимо е обаче сеитбата да се извърши в прави редове, защото без това съпката копан не би могла да се извърши с машини. Ако тя се извършва на ръка един кооператор може да окопава едва 8 ара. Такова окопване се извършва и с ротационни

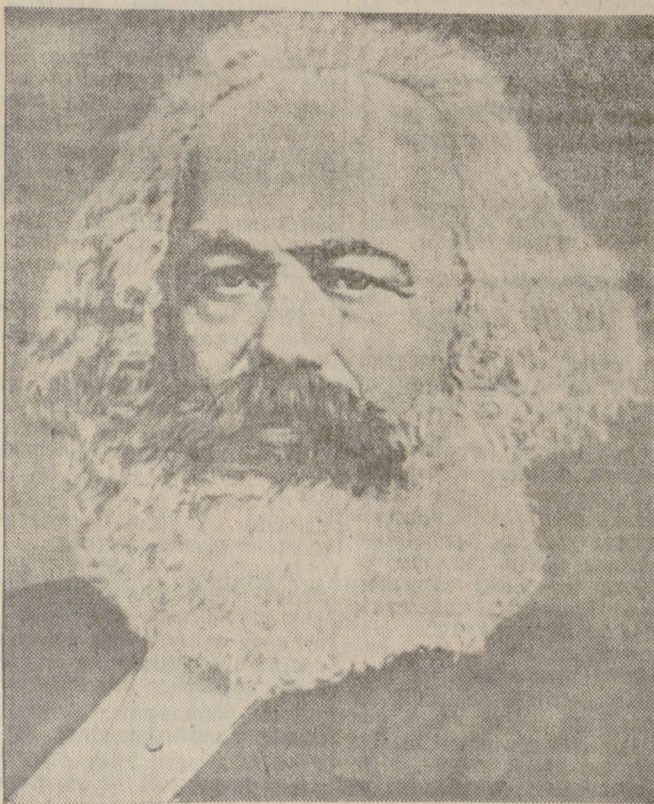
мотики, но при тях без защитни лемежи, за да не се уврежда на растенията се оставяше 10—12 см неокропана зона в реда, което беше фактически механизация наполовин. Кооператорите пак минаваха с мотиките. И ето, по идея на Института по захарно цвекло в Долен Дъбник в ремонтната работилница на Държавни захарни заводи бяха изработени такива лемежи, които се монтираха на ротационните органи на култиватор КРН. Сега вече всички окопвания могат да се извършват без влакане на ръчен труд. Две такива окопвачки от вчера работят в

500-декаровия блок на ТКЗС Д. Оряховица край село Върбица. За същия блок само за едно окопване бяха необходими 400 трудоводни при работа на ръка, а сега това се извършва от двама механизатори, за което са необходими не повече от четири дни. Необходимо беше да се помисли и за разредването. Механизацията на този процес не е решено напълно дори и в силно развитите страни цвеклопроизводители. По идея пак на Института, в ДЗЗ беше изработена и платформа със захват 16 реда, на която едновременно работят 18 кооператори. Производителността на труда с тази платформа (движеща се работна площадка) се увеличава 50—60 на сто. Човешкият труд с нея е с минимален разход на енергия. Кооператорите са насядали на платформата в два реда — първите буктират (просичат) с мотики редовете, а вторите проскубват излизните растения.

Двете приспособления са с голям икономически ефект. С тях, ако те се внедрят в цялата страна, годишната икономия ще бъде 7 милиона трудоводни.

Работниците от ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново са в челната колона на първомайската манифестация. Снимка: Ив. Воденичаров

ВЕЛИК УЧИТЕЛ
НА ПРОЛЕТАРИАТАПО СЛУЧАЙ 145 ГОДИНИ
ОТ РОЖДЕНИЕТО НА КАРЛ МАРКС

Гениалният основоположник на научния социализъм и комунизъм, великият учител и вожда на световния пролетариат Карл Маркс е роден на 5 май 1818 година в гр. Трир — Германия. След завършването на гимназията отначало в Бонския, а по-късно и в Берлинския университет следва социологически науки и философия. Още тук младият Маркс се присъединява към групата на революционните настроените „леви хегелци“.

През октомври 1842 г. Карл Маркс става главен редактор на „Рейнски вестник“. Ленин характеризира този период като преходен за Маркс от идеализма към материализма и от революционния демократизъм към комунизма. В началото на 1843 година заради революционно демократичната линия, прокарвана чрез него във вестника, през 1943 г. той бил забранен. Същата година Маркс се преселва в Париж и започва да издава „Немско-френски годишник“, където печата забележителните си статии: „Към критиката на Хегеловата философия на правото, Увод“ и „Към Европейския въпрос“.

През септември 1844 г. в Париж се срещат за първи път Маркс и неговият бъдещ другар, съратник и поддържник — Фридрих Енгелс. Оттук започва съвместната им борба за делото на работническата класа. Своята нова, вече оформена теория на научния комунизъм Маркс и Енгелс разработват и излагат в книгата „Немската идеология“.

В началото на 1845 г. заради революционната си дейност Маркс бива изгонен от Париж и се преселва в

Брюксел. Тук той се присъединява към тайното пропагандистко дружество „Съюз на комунистите“, взема участие в неговия втори конгрес и по поръчение именно на този конгрес заедно с Енгелс изработват програмата на Съюза. Така се ражда знаменитият „Манифест на комунистическата партия“, публикуван през февруари 1848 г.

В 1849 г. след много гонения и разпави с властите Маркс се установява в Лондон, където живее и работи до самата си смърт. Тук усилено работи върху своя гениален научен труд „Капиталът“. Пръв плод от многотогодишните икономически изследвания на Маркс е съчиненето му „Към критиката на политическата икономия“.

Във връзка със засилитото се в началото на 60-те години работническо революционно движение Маркс се заема да създаде международно сдружение на работниците. През 1864 г. в Лондон се основава „Международното сдружение на работниците“ — Първия интернационал. Негов водещ и идеен ръководител е Маркс.

Изгнанията, на които е бил периодично излаган, острият живот, който не го е напущал през целия му живот, ожесточените борби против непростителните течения, напрегнатата научна работа надвиват жизнените сили на Маркс и на 14 март 1883 година пресеква живота на най-гениалния между гениалните хора, изпълнител в себе си мозъка и сърцето на пролетариата, създателя на научния комунизъм — Карл Маркс.

Ст. ЦОНЕВ

С голям успех

Пионерите от драматичния състав при Пионерския дом в гр. Павликени, под ръководството на другарката Ганка Ботева, представиха с голям ус

пех пиесата „Диньо Мързелана“. Добре играха Милка Драгнева, Иванка Радева, Жана Йорданова и други.

В. Бянова

НЕЩАТНИЯТ СТОПАНСКИ ОТДЕЛ

Измина една година от създаването на нещатен стопански отдел към Градския комитет на Партията в Горна Оряховица. От седемте души, които влизат в него, четирима са с висше образование — единият инженер, двама с полувисше и един със средно образование. Завеждащ отдела е член на Градския комитет и директор на текстилното предприятие „Рекорд“. Всички работят с желание. Особено упорито се захват с решаване на задачите пред отдела другарите Михаил Шакънов, Йордан Чипреков и Иван Зидарски.

Отделът работи по тримесечни планове. Редовно прави проверки, събира се на заседания, изслушва писмени или устни информации от другарите. На два пъти той информира бюрото на комитета, предлага мерки за подобряване работата в отделни предприятия.

При изготвяне на своите планове отделът се съобразява с основните задачи по плана на бюрото на комитета. Така планирано бе решаването на някои проблемни въпроси, като: възможностите за внедряване на аналитично и графично изчисляване на превозите в бруто тон-километри в ДАП; комплексно и поточно строителство при ОСО — Стройрайон — Горна Оряховица; анализирани системата на тарифиране и заплащане превозите от локомотивните бригади и машинисти в жп транспорт и др.

Струва си да се отбележи, че предварително разпределени, извършват проверки и помагат на партийните бюро и административните ръководства по отделни стопански и партийни задачи. Например, беве оказана помощ в провеждането на икономическата конференция по себестойността; в разясняването на Директивите на Осмия конгрес на БКП; във връзка с качеството на продукцията и допуснатите рекламации в отделните предприятия; по работата на бригадите за комунистически труд; прилагането на Ловешкия поин; работата на партийните и стопанските ръководства по провеждане на техническата учебна година и квалификацията на работниците и др.

Активно участие взеха студентите на нещатния отдел при подготовката на пленарни заседания на комитета по производствеността на труда и по движението за комунистически труд. Те бяха включени в няколко комисии, които извършиха задълбочени проверки по тези задачи в предприятията и дадоха ценен материал с конкретни предложения по разглежданите въпроси.

Наред с това те често биват използвани от бюрото на градския комитет при решаването на отделни актуални задачи. Досегашната работа на отдела показва, че тази нова форма за практически прилагане на ленинските норми на партийния живот е много полезна. Да вземем за пример въпроса за графичното изчисляване на превозите в ДАП, с което отделът се занимава. Наложил се цялото ръководство да се замисли по него и да намери практическите мерки за премахване на кръстосаните превози. Или проблемът за въвеждане на поточност в строителството през 1963 г. Той вече назовава като насъщна и неотложна задача пред ръководството и колектива на „Стройрайон“. И проверките по качеството на продукцията, при които бяха разкрити съществени пропуски

в работата на отделните предприятия, помогнаха за тяхното отстраняване.

В резултат на анализите по производствеността на труда може да се види някои пропуски в работата, да се разкрият допълнителни резерви за преодоляване на затрудненията в ДАП „Панайот Ципрев“, ДИП „Металургия“, Градския промкомбинат и др.

Всички тези резултати се дължат на правилната организация на работата в отдела, на добрата квалификация на неговите членове и сътрудници. Например, инженер Генчо Марков се зае с проучването на въпросите по аналитичното изчисляване на превозите в ДАП, икономистът Йордан Чипреков — по производствеността на труда в Държавни захарни заводи, а Ст. Йосифов, заочник по икономика на жп транспорт — да проучи и обсъди с активна на жп възел въпросите по транспортните ставки за локомотивните превозни бригади и т. н.

Досегашната работа на отдела показва, че той е надежден

помощник на бюрото на комитета.

Най-радостното в неговата работа е това, че се преодолява неразбирането на структурата и формите на работата. Първите няколко месеца отделът работеше по план, отделен от този на стопанския отдел при комитета и не винаги съчетаваше работата си със задачите, поставени от бюрото на Градския комитет.

Градският комитет на Партията и неговото бюро високо ценят работата на сътрудниците на обществените начала.

Ще бъде полезно, ако отделите, работещи на обществените начала, периодически обменят опит, ако се свикат 2-3 дневни семинари със заведващите и зам. завеждащите отделите на обществените начала в окръга. Това ще помогне те по-добре да се ориентират по задачите и да изпълняват задълженията си.

Д. ДАНЧЕВ

инструктор при Градския комитет на БКП — Г. Оряховица от обществената редакция на в. „Борба“

СЕДЕМНАДЕСЕТ ГОДИНИ НА СЦЕНАТА

СЕДЕМНАДЕСЕТ години на сцената. Това е творческият живот на

Никола Кучаров от с. Б. черква. Това особено дълбоко чувства всички самодейци от селото, онези, които живеят с болките и радостите на сцената.

Помним началото на неговия първи дебют на белочерковска сцена през 1946 г.

Никола Кучаров завладява нашата публика със своя естествен непринуден, своеобразен стил на изпълнение. Не могат да се забравят образите, създадени от него — Цървеня от „Снаха“, Стайко от „Луди млади“, Липованов от „Карнавал“. Всичко това той постигнал с много труд и старание. В къщи, на репетиции той работи непрестанно.

Затова и другарите му, хората го обичаха.

Ангел ПЕТРОВ

Образ от миналото

Април и май 1876 година. Най-трагични и най-величави дни от историята на нашия народ. Дни на безпримерен героизъм, на неизмерими страдания. С революционен пламък, себестойност и омраза срещу петвековния поробител тръгва с оръжие в ръка и прочутият железар-механик Киро Маринов — ковач от с. Сухиндол.

За идеиното му оформяне силно влияние са оказали Бачо Киро, Матей Преображенски, Стефан Стамболов и др.

Поради предателство по-голяма част от членовете на революционния комитет в Сухиндол са били арестувани, подложени на изпитания, а други, като Филип Маджарка, затворени във В. Търновския затвор. Единствен Киро Маринов — Ковача избягва от лапите на турската власт и се включва в четата на Бачо Киро.

На 29 април 1876 г. започнала епичната битка в Дряновския манастир между 200 души въстаници и 10 000 турци-башибозук, черкези и редовна войска. Девет дни смъртта е витаела над самотната долина, въстаниците гинели, но милост не потърсили, нито глава свели. Биели се без отход и страх.

От малцината останали живи след опожаряването на манастира били и Киро Маринов — Ковач.

Опитен в комитетското дело, той успял да се измъкне от котела на смъртта и до самото освобождение се е укривал в Балкана.

След освобождението Кирил Маринов работи за културното издигане на родния си край.

Илия ГИТЕВ

Гордостта
на горскокалугеровчани

МИНЕТЕ ЛИ историческата местност „Калугера“ на път за Севлиево и се покатите на хълма „Копачите“, пред вас ще забележите покривите на около 260 къщи, нахалали като птици по красивата котловина. Сред тях се издига една голяма сграда. Това е читалищният дом на село Горско Калугерово.

Някога, преди 40 години, група младежи от селото, ученици в Севлиевското педагогическо училище, уредват в салона на старото училище своето първо представление. За сценични декори им послужили шарените горскокалугеровски черги, за осветление — мъждукащите пламъчета на газениците.

И на 19 февруари 1924 г. се ражда народното читалище „Пробуда“. Ражда се в малко салонче, което било натъпкано от първите посетители, дошли да пият жадно от чистия извор на просвещения.

В тази паметна вечер учителите Христо П. Цонев от Севлиево, Иван Ст. Пончев от с. Бара, Христо Р. Панов от с. Крамолин, Симеонка Маргаритова от Севлиево, подпомогнати от тогавашните ученици — гимназисти Пенчо М. Георгиев, Иван П. Димов и Стефан М. Георгиев, изнасят първата драма „Иванко“.

И се зареждат „Валпир“, „Свекърва“, „Майстори“ и много, много още, чиито бройки досега достигат цифрата 60.

Младниците си за възхода на народното читалище отдадоха: Велко Минчев, Ботю Колев, Цана Станева, Пенчо Георгиев (25 години председател на читалището) и др.

Тук се калейо много младежи, взели участие в епичната борба на народа ни за свобода, между които Христо Дюстабаков, Велко Минчев, Митю Велев, Димитър Минчев, Денчо Христова, Стефан Минчев, братя Чешмеджиеви.

Но малката сценичка в старото училище не задоволява

жадните за работа младежи. Те искат простор, крила, за да летят като птички към висините на човешкия дух. И се ражда идеята за построяване на собствен читалищен дом. През 1938 г. майсторите-зидари запечатат ръкави и слават основите му. Но дълги години той е недовършен. Едва след 9 септември 1944 г. населението чрез доброволен труд и със средства от самооблагае доизкарва сградата. На 30 декември 1962 г. тя бе тържествено открита. Новият салон е с 300 места, сцената — обзаведена с хубави декори, платна и модерно електрифицирана.

Започна усилен художествен самодейност. Само през този сезон драматичният изнес под ръководството на Хр. Денчев драмите „Тудор“ и „Пробуда“. Ражда се в малко салонче, което било натъпкано от първите посетители, дошли да пият жадно от чистия извор на просвещения.

Вска вечер до късно прозорците на читалището светят.

При читалището се основава през 1961—62 г. танцов състав от 16 жени и народен хор от 25 жени. Съществуват и естрадно-сатиричен състав който изнесе с успех сатиричната комедия „Пак ли сведения“.

Винаги, когато горскокалугеровчани се отправят към своето читалище, сърцата им се изпълват с радост и обич, защото те влизат наистина в дом-светилина. Родното читалище — това е тяхната гордост, частица от сръчната им.

Неделко ТИНЧЕВ от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Сухиндол

ВЕЧЕР
НА МЛАДИЯ
УЧИТЕЛ

В салона на кино „Искра“ — Б. Търново институтският комитет на Комсомола при Института за начални учители организира голяма „Вечер на младия учител“. Присъстваха редовни студенти и студенти-започници от III курс, преподаватели и пионери. Гост бе и Пенка Иванова Попова, дългогодишна учителка.

Вечерта бе открита с литературно-музикална програма. После другарката Пенка Попова разказа спомени из своя учителски живот. „Вие трябва да бъдете щастливи, драги бъдещи колеги, че ще работите в общество, в което благородното дело на учителя високо се ценят от Партията и народа“, каза тя.

Другарката Руска Йорданова, студентка-започница, учителка в един от най-трудните обекти в нашата страна — в Смолянски окръг, сподели: „Наистина не е лесно там. С много трудности трябва да се съблещаш. Но колко много, колко приятно ти става, когато виждаш как малката ръчичка на детето, неумееща чертичка да драсне, почва да пише буквите, цифрите, как сияят малките очички от радост при вида, че научават нещо ново!“

Танцовият състав при ДНА изпълни програма. След това всички поехме „Песен на учителката“. Пееха бъдещите учители. Радостни бяха, че те имат честта да възпитават поколенията, което ще живее и работи при комунизма.

Ст. Хр. Цонков

Пролетен трудов ден

Утрото на един хубав пролетен ден току-що бе настъпило, а комсомолците-десотокласници от Втората политехническа гимназия в гр. В. Търново се бяха събрали в двора на ДИП „В. Мавриков“. Облечени в работно облекло, нарамилни търнокопи, лизгари и лопати, ние се отправихме към обекта. Весели и бодри, един след друг, тръгнахме по тясната пътека, която ни изведе на местността „Черничките“, стигна под самата Момина крепост. По всички лъчице, че тук преди нас са минали други работни хора. Изсърхали кльони и трънки бяха събрани на купчинки. Имаше и изкопани траншеи.

С нас вървеше и инженер

Минчев. След кратките му пояснения всички се заловихме за работа. Очертахме си траншеите. Лизгарите се забиваха един след друг в земята. Смех и глъч се носеше наоколо. След упоритата работа дойде време и за почивка. А колко е приятно да седнеш на раззеленилата се поляна, заградена наоколо с цъфнали храсти и да слушаш разказа на др. Минчев за „Момина скала“!

След хубавата природа, сред чистия въздух умората минава бързо. Ние отново вземахме инструментите. Работата продължи. Всички бяхме доволни, че и тук помогнахме със своя труд.

Теменижка Д. Колева

Вестникът помага

В уводната статия на брой 30, озаглавена „Решаващи дни“, беше изтъкнато, че партията в Елена, че изостава с производството на тръби за мелiorативното строителство.

Градският комитет на Партията в Елена ни отговори, че критиката е правилна. Комитетът също е обзърнал внимателно на партийното и стопанското ръководство на Промкомбината за подобряване организацията на работата и избиране на работна ръка. В резултат на това дневното производство на тръби се е увеличило.

В брой 38 от 28 март в материал „По-дружна намерса е нужна“

сигнализирахме за бавните темпове на строителството на хлебопекарна в гр. Г. Оряховица.

По този повод от ГП „Хлебарна промишленост“ — Г. Оряховица получихме писмо, в което между другото ни пишат:

„Градският народен съвет и ръководството на предприятието вземат всички необходими мерки, за всички от тях, с оглед обектите до края на юни да бъде завършени в общи линии“.

Градският комитет на БКП и уводилите че на ръководството на Стройрайон — Г. Оряховица обрънало внимание да се вземат мерки за отстраняване на допуснатите слабости в работата.

НИКОЛАЙ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

РОМАН. НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА РЕАЛНИТЕ СЪБИТИЯ

39

При денуването залегнаха, оставяйки далеч иззад аеродромна. Ила Вилкс, неизвестно защо, не се искаше да разговаря за аеродром. В Англия бяха уверени в пълното предимство на западната авиация над съветската. Но онова, което видя Вилкс, го лишаваше от тази увереност.

Но, когато на третия ден стигнаха лагерта, настроеността на Вилкс отново се повиши. Утешаваше го най-много това, че те два пъти минаха под самата нос на болшевиките покрай аеродромното поле! Страхове оставиха назад.

2.

ПРЕДИ ЗАМИНАВАНЕТО

за „зимната квартира“ Ли думс предложи да отидат на лов за диви кози. На всеки домачинице биде приятно, ако „гостът“ донесе със себе си макар и малък подарък. . . А те се канят да гостуват на своите домачини цяла зима.

Малки стада диви кози постоянно попадаха в района на лагерта. В тези дебри не идваха ловци, а и самите „братя“ не стреляха в околностите на лагерта. Отначало Вилкс и неговият колега често скачаха сред нощ, слушайки гърмогласния вой на стария козел, предизвикващ на бой младите си съперници. Докато най-сетне не се убедиха, че горските зверове за тях са по-безопасни от хората.

За това отделиха автомати със заглушители — след нападенията на Юрка от страна на мирния ловец всички разбраха, че е по-добре да ходиш на лов без излишен шум.

Рано сутринта на 1 декември ловците — сред тях беше и Вилкс — напуснаха лагерта. В бункера останаха Егле и вечно простуденият Мазайс. Мазайс реши, че от неговата кашлица да не мекне че се разболят, а на Егле командирът не разреди да отиде.

Отначало вървяха по двама. Вилкс се присъедини към Делиши, той вървеше, че на момъка му

върви. Скоро някому действително потръгна — чуха се отделни изстрели, но Делиши и Вилкс бяха се отделили на около пет километра, без да забележат нито една следа, нито един опиянен храст, нито едно леговище. А на изток и на запад се чуваха глухи изстрели на „шмайзери“ със заглушители, и това показваше, че успеят им се изпълзят.

Внезапно Делиши се изправи, поглеждайки иззад високата храст, давайки в същото време сигнал на Вилкс да притихне. Вилкс предпазливо разтвори храстите.

В просеката, бяла от пресния сняг, стоеше козел, наострил уши и високо издигнал красивата си рогата глава. В края на гората, на отсрещната страна на просеката, пасяха самки. Харемът беше голям, изглежда, козелът — стар бек, беше от ония, които така плашеха нощем Вилкс и Егле.

На Делиши действително потръгна: той тръгна към стадото срещу вятъра и водачът още не усещаше миризмата на човек. Но

нещо го безпокоеше, може би, отдалечените изстрели, може би, изплашеното чуруликало на птиците, които първи забелязват човека.

Делиши протегна напред автомат и прошепна:

— Аз ще бия по козела, аие стреляйте по козите.

Вилкс застана до него, прицели се и, едва Делиши прошепна с устни: „Да започнем!“, — натисна спусъка.

Куришните се забиха в снега. без да достигнат козите. Чак в последния миг ловецът успя да превари една от високи подскоцилите самки, които рухна с цялото си тяло, после скоци отново и се хвърли след другите, ронейки капки кръв. Козелът, произлязъл от един, навярно, куршум, скоци с последни сили в гъсталака и падна.

Вилкс се хвърли след ранената коза. В разпалеността на преследването той не чу нито вика на Делиши, опитващ се да го спре, нито сигналами изстрел, викан ловците, той тичаше, прескачайки пътнича, ровове, дупки, без да сменя очил от единствената необходимост му следа, осветена с кръв.

Козата отдавна се носеше сама, отделила се от стадото, може би, ранена смъртоносно, но още подвластна на инстинкта за спасение.

Под снега заклокочи вода. Козата още се опитваше да се спаси от преследвачи и се носеше през бялото, някъде към тайно островче, може би, там, където

се е родила и израсла, без нито веднаж да срещне опасност. Вилкс още тичаше по следата.

Той видя светло-сивото свило се телце право срещу себе си, върху белия сняг, странно умалило се, когато козата падна, налярави още един скок, втори и бухна до пояс в ледената вода.

Вилкс се изруга, чувствувайки, как студът прибиждава под сърцето, очаква тежкия автомат на един клон и тръгна по волата, забравяйки я с ръце, като с весела. Най-сетне той стигна до козата — тя беше мъртва — и я метна на ramo.

Обратно му беше по-леко да върви — от следа в снега по отпъкването от него пътека, — но водата му се струваше все по-студена и по-студена, ето вече, стори му се, спира се сърцето, ето тъмнее в очите. . . Обаче той се добра до автомат, хвана го за ремъка и пак тръгна.

Когато Делиши намери своя другар, той вече оставаше без сили. Делиши взе тозारा му, но повече с него не можеше да му помогне. Имаше в себе си кибир — не шумеше, а не беше помислил, че ще потърпява да се смущат в гората. Козата скриха. Делиши сие от Вилкс автомат и привърже ловците бяха в дома.

Вилкс още се приструпуваше на весел, но Лидумс, узнавайки за злополучното приключение, започна на Делиши да го разтрива водка и да го постави да спи.

(Следва)

в.к. „БОРБА“

стр. 2, бр. 54, от 4, V 1963 г.

6 МАЙ — ПРАЗНИК НА ОВЧАРЯ И ПАСТИРА

Овцевъдството в непрестанен възход

Овцевъдството е било важен поминък на българина още от стари времена. То ни дава вълна. Немалък е неговият дял в снабдяването на населението с хранителни продукти. Овчето мляко, произвеждано от ТКЗС в страната, надхвърля 35 на сто, а делът на овчето и агнешкото месо е 20 на сто.

Народната власт добре осъзнава значението на овцевъдството и осъществява редица мероприятия за увеличаване броя на овцете и особено за подобряване на породния им състав. С редица постановления е уредила правилното заплащане труда на овчарите, дадоха се значителни поощрения за най-добро гледане на овцете, определени се 6 май за Ден на овчаря и пастира, който ден се чества най-тържествено.

Благодарение на всичко това броят на овцете у нас се увеличава значително. Увеличена е и продукцията. В сравнение с 1956 г. през 1961 г. броят на овцете в страната се е увеличил с близо 2,5 милиона глави, а получената вълна — с близо 9 милиона килограма. Само в нашия окръг за същия период броят на овцете е увеличил приблизително с 35 000 глави, получена е вълна в повече над 100 тона, над 800 тона мляко. ТКЗС в гр. Елена за 3 години увеличи овцете с близо 2500, с Драгомирово — с около 3000.

В почти всички стопанства средната продуктивност от овца се е увеличила значително. Така, например, през 1962 г. ТКЗС в гр. Павликени получи средно около 5 кг вълна от овца. ТКЗС в с. Карансен — 4,4 кг. В отделни ферми средният настриг е още по-висок. По-голяма част от вълната на нашите стада е тънкорунна и полутънкорунна.

Овцевъдството става вече високорентабелен отрасъл. В понеделник е 6 май — Денят на овчаря и пастира. Неговото значение за овцевъдството е очевидно. То е ден, в който се отчетат всички резултати, които са постигнати за годината. Това е ден, в който се отчетат всички резултати, които са постигнати за годината. Това е ден, в който се отчетат всички резултати, които са постигнати за годината.

Фили Филев
старши зоотехник при Инспекцията по племенно дело — В. Търново

ПОЛСКОСЕНОВСКИТЕ ЖИВОТНОВЪДИ

НЯКЪДЕ ОТКЪМ КАНАРА в стопанския двор на ТКЗС — П. Сеновец изскочи дребничка девойка и засити с ботушките си на към кравафермата.

— Ленче, какъде? — подвикна и главният агроном и, недочакал отговор, поде: — Разведи другаря из фермите. Отбийте се и в овчарниците, при баг Ангел Маречков.

Момичето праметна брагидирската чанта през рамо, попрегна и подаде ръка: — Серафимова.

Значи това беше бригадирката. А аз си я мислех вряла и кипяла в труда жена. Едва в деветнайсетте беше момичето, току-що завършило Селскостопанския техникум в Камен — и бригадирка. И чудно, и обикновено.

— Тук ще изграбим нашето животновъдно гадже, с градинките му, с механизацията. Имаше още много да правим. Бригадирката, почти дете по ръст, пък и по години, говореше и мечтеше. Вярвах й, защото тя изскри очи не могат да легат защото думите й излизаха направо от сърцето.

Минахме край група животновъди, които бяха наобиколили пристанищата. Днес нов, още без карусерия камион — подарък на стопанството за високи добиви от палука. Средяхме забързани хора.

Край единият откъс на селфермата две жени — Маргарита Живкова и Дафинка Тодорова — оправят камен

ната площадка. — Не им харесва и в чест на Първи май са решили сами да си оправят. Вали, ама не стоят. Реки са да стават от дел-първенец. От 25 свине-майки те имат 220 прасета и още има да им се прасят. Все шестат, чистят.

Разговорът ни връща и малко назад. През 1960 година за 1000 кг прираст за влагани по 9 човекодни, а сега трудът е снижен три пъти. Един човек преди се е грижил за 180 свине, а благодарение на механизиранието на някои процеси — сега за 450. Така е и в птицевъдството.

Стигнахме сме до овчарниците. Овцете току-що са се завърнали от паша и блееенето на хилядите агънца люлее простора. Бай Ангел Малечков, с което агрономът заръча да се срещнем, беше се запътил на някъде към дола. Пътном се видяхме с него. И това стига.

Личеше си, че е човек, който обича работата си и зори в нея. Овцете така са му свикнали, че да им подхвърне знамята за какво е. А седе ли — все около него. Неговите овце и тия на Атанас Тошев най-много са близки. Обича през последните години в стопанството чувствително е подобрено вълнодобивът, млекодаят. Да се дои 60-70 литра мляко от овца тук вече не е чудо.

— Едно ни мори само — нямаме си яля за паша, — говори бай Ангел.

Все хубави думи могат да се кажат и за хората на Иван

Бонев от кравефермата, за комсомолката Йорданка Маринова, която надоява най-много мляко, за дружката й Гина Андреева, за телмарката Марийка Георгиева. Но да спрем навсякъде, да поговорим повече трябва дни. Навсякъде в Полски Сеновец има хубаво, откъде се чувстват грижите на хората за преуспяване на „кооперативния завод“ за мляко, месо и вълна.

Забрачава се. По баирчината отсреща не е останало ни едно от белите комета на пастирите. Виолетово осенка са наметнали и нивята. Самиз нощ. Приятелите на бай Ангел Маречков, вече се са пригърнали с насаждащото на стоката и може би са насладили в статия край радиопарата.

И Иванчо, отговорникът на кравефермата, и Маргарита, и Дафинка, Гина, Марийка, докъсно ще са тук, защото носят в гръбците си пламъка на една голяма обща към труда си, към „завода“ си.

Някъде бръмчеше камион. Бригадирката почти затича нататък.

— Ха, сигурно фуражните смеси са дошли. Довиждаме! Пък гледайте много да не ни излизат!

„Има ли това момиче друг живот, освен този в „градчето“ си? — питаше се аз. И сякаш още четях мислите му, още виждах почти детските му очи, в които едва ли са спирали зеници на момче.

Ил. Моноу

Много са челиците във фабрика „Металургия“ — Горна Оряховица, с които предприетите заслужено се гордее, които увеличат с лични си пример, помагат на младите си другари. Един от тях, един от най-сръчните работници в бригадата на Стефан Цонев от шлосерския участък, е Коста Петров. Той редовно изпълнява трудовата си норма 220 на сто. Обучил е четирима работници, които сега редовно преизпълняват нормите си.

П. МИЛАНОВ
агроном при ДЗЗ Г. Оряховица

Снимка: Ив. Воденичаров

С пулса на времето

ОЩЕ НЕ СЪМНАЛО, а в западния стопански двор на ТКЗС с Обединение е започнала уселена шетия. От всички оборни помещения се чува глъчавата на кооператорите, поддържане на словото. Горепред кравефермата до ячките предават току-що издоеното мляко, телмарките почиват палативе теленца, пастирите се приготвят да изкарат на разходка кооперативните стада. Трудовото ежедневие на животновъдите вече е започнало.

Рано започнаха шетията в работните си помещения и лвете другари свинежди. — Атанаски Пенчева и Цанка Георгиева. Повече от три месеца

те се грижат за 160 свине-майки, които отглеждат групово. Те вече са нахранили свинете, пуснали са ги в специалните градини на разходка и сега почивват помещенията.

— В началото е още трудно, — казва Атанаска, — защото само разнасянето на храната е механизирено, а постаналото и почистването на боксовете, извършваме на ръка, но в най-скоро време и тези работни процеси ще бъдат механизирани и нашият труд още повече ще бъде облекчен.

Атанаска не работи за първа година в животновъдството. Година наред младата кооператорка беше долча

ка в кравефермата, където не един път е била първенец в месечното съревнование по млекодаят и редовно преизпълнявае годинните си планове.

Добре работеше в полевъдството и дружка й Цанка. В бригадата и звеното тя беше една от кооператорките, които най-редовно излизаша на работа, съзнателно работеше и качествено и сръчно изпълняваше всички задачи, поставени от звеновода и бригадира.

И сега тези две трудолюбиви кооператорки поеха голямото задължение да отглеждат групово 160 свине-майки, амакар и в непълно механизирани свинеферма. И те

се справят добре. — За нашите свине е още рано да говорим, — казва Цанка, — амакар че от опрашените досега свине-майки средно сме получили по 10-12 прасенца.

От току-що почистените боксове малките прасенца весело загръхтах.

Трудолюбивите свинежди с всеки изминат ден подобряват грижите си за малките прасенца и свинете-майки, учат се от съветите и опита на челиците. Живейт и работят с пулса на новото време.

Ив. РАШКОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Обединение

Агнета за държавата

Сутрин в полето или по баирите овчарите първи поздравяват изгрева на слънцето. Погледът им се рее далеч из простора, прелита над белоцветните дървета и яркочелените пшеници и спира пак при стадото. Досега овчарите от с.

Бреговица са продали на държавата над 200 агнета. На празника на овчаря и пастиря бреговските животновъди ще окичат пак кошарите с цъфнали вейки от глог, ще си пожелаят още по-големи успехи.

Б. Илев

Радостта на бригадира

КОГАТО СЕ ЗАГОВОРИ за нашите

ферми, винаги за пример се сочи овцевъдската. В нея се отглеждат общо 880 овце, разпределени в 4 групи, и

200 шилета. За животните във фермата се грижат дългогодишни и опитни овчари, каквито са Иван Михалев, Марко Стефанов, Димитър Тодоров, Димитър Вачев и други.

Тази зима беше продължителна и студена. Фуражът бе недостатъчен, а и пролетта се оказа неблагоприятна. Река Янтра придоиде и затлачи почти всички ливади и пасища. Но с добрите и постоянни грижи, които полагаха овчарите, животните бяха опазени. Сега вече тревата се показва, а се използват и вътрешни клони. Положението, както казват, самите овчари, се оправи. Въпреки трудностите резултатите в овцевъдството са добри и през тази година. Получени са общо 1050 агнета, от които една част са предадени на държавата.

— Ще изпълим и плана за млякото! От няколко дни доим по 500 литра — говорят уверено животновъдният пригидир Никола Йоргов.

И с право бригадирът се радва. Това в действителност е добър резултат. А, когато тревата израсте още, и пашата се увеличи, тогава и млякото ще бъде още повече, а и радостта на всички — по-голяма.

Д. ГАВРОВСКИ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Долна Оряховица

„НА ТИХИЯ БРЯГ“

Криминалният филм отдавна доказва правото на своето съществуване и в социалистическото кино.

Към тия филми можем да причислим и новия български игрален филм „На тихия бряг“, амакар че това е повече една камерна драма. Сценаристът Бурин Бичев и режисьорът Генчо Генчев са изградили произведението си на чисто психологическа основа и в тоя смисъл приключенският сюжет е само спомагателен прийом. Също така, за разлика от досегашните подобни наши филми, тук няма престрелки, трунове, жиу-жиу, Твърде ограничен е и броят на действащите лица. Явно е, че авторите са избрали този подход, за да имат възможност да обрисуват своите герои в пълни штрихи, да наситят образите с по-ярък колорит.

Цигуларката Дора Ламбрева, напуснала родината си преди двайсет години, за да учи във Виена и, превърнала се в Дороти Ламберг или просто Дороти, за два дни престой на родината бряг изминава сложен психологически път. Срещата на офицера от контраразузнаването Тинко Видев с Доли е не само едно връщане към спомените от детството, но и още едно сериозно изпитание в неговата работа: на българския бряг за първ път претърпява крах опитният шпионин Смайло — „импресариото“ на нашата цигуларка.

Филмът пречупва през една по-особена светлина борбата на „тихия фронт“ и темата за преобразяващата сила на обновената социалистическа родина. В тоя смисъл „На тихия бряг“ внася нещо ново във все още малкия брой наши филми от тоя жанр.

Б. Р. Филмът ще се прожектира от 6 до 12 май в кино „Девети септември“ в Търново.

СПРАВОЧНИК

НА ЧИТАТЕЛЯ

Градските кина в окръга ще прожектират от 6 до 12 май следните филми: „Девети септември“ — В. Търново; „На тихия бряг“ — Искра; В. Търново; „Ключ за Барборна“ — Графиня — Марича; „Ал. Константинов“ — Свищов; „Пламъци на градината“ — Академия; „Свищов“ — Свищов; „Две полунощи в ада“ — Г. Оряховица; „Чарли Чаплин“ — М. театър; „Павликени“ — Снежа Маестра; „Бели сенки“ — „Напредък“ — Г. Оряховица; „Гостът вкъщи“ — На тихия бряг; „Хр. Ботев“ — Елена; „Ласарилло от Торме“ — Седомте баички; „Хр. Ботев“ — Ласковец; „Мамин син“ — Анкета.

ТЕАТЪР

ДРАМА: „Колени“ днес в Сухиндол, утре във Върбовица, сряда в Стражица, на 11 — събота в Кучина и на 12 — неделя в Г. Липница.

„Когато розите танцуват“ — вторник в Свищов, четвъртък в Плавница, петък в П. Тръмбеш.

ОПЕРАТА: „Хубавата Елена“ днес и утре във В. Търново.

КОНЦЕРТИ

На 4 май във В. Търново концерт на Добруджанския ансамбъл за песни и танци Толбухин — лауреат на Първия републикански

фестивал, на 5 май в Г. Оряховица. Славко Попов — челист ще изнесе свои концерти на 7 май във В. Търново и на 8 май в Свищов.

ФУТБОЛ

„Б“ РФГ — Северна „Етр“ — Академик; „Септември“ — „Септ. слава“; „Бонковски“ — „Здр. Бомбов“; „Ботев“ — „Болон“; „Надар“ — „Кърпачев“; „Доростол“ — „Локомотив“; „Лудо-горен“ — „Батев“; „Бурков“ — „Спартак“; „Анг. Кънчев“ — „Гигант“.

Зона „ЯНТРА“

ДЗЗ — „Орловец“; Ц. Цанков — ДМЗ; „Левски“ (П. Тръмбеш) — „Червено знаме“; „Раковски“ — „Левски“ (Ласковец); „Владислав“ — „Локомотив“.

Великотърновска зона — юноши „Орловец“ — „Локомотив“ (Г. Оряховица); „Ч. знаме“ — „Чардафон“; „Етр“ — „Левски“ (Ласковец); „Анг. Кънчев“ — „Раковски“.

„А“ окръжна група

„Янтра“ — „Етр“ II; „Д. Генков“ — „Янтра“; „Ботев“ (Златарина) — „П. Августин“; „Ботев“ (Дебелец) — „Левски“ (Карансен); „Киро“ — В. черна; „Левски“ (Стражица); „Академик“ II — „Лозен“; „Толбухин“ — „Комуна“; „По-беда“ — „Пробив“.

ДМЗ „ЧЕРВЕНА ЗВЕЗДА“ — гара Дебелец, В. Търновско

ТЪРСИ

КОНСТРУКТОРИ И ТЕХНОЛОЗИ С ВИШЕ И СРЕДНО ТЕХНИЧЕСКО ОБРАЗОВАНИЕ за завода и базата за техническо развитие.

Заплащане по шатна таблица 15

Постъпване веднага

Справка: Личен състав

ДЪРЖАВНИ ЗАХАРНИ ЗАВОДИ — Г. ОРЯХОВИЦА

ТЪРСИ

Среден техник със специалност електро-окисенови заварки с трудов стаж по специалността най-малко 6 години за ръководител на окисенова работилница, заплата съгласно шатна таблица № 16.

в „БОРБА“ стр. 9, 9р. 54 от 4, V. 1962 г.

СПОРТ БОРБА СПОРТ

ЛЕКАТА АТЛЕТИКА И ПЛУВАНЕТО — КОМСОМОЛСКИ СПОРТОВЕ

СИЛА, АТЛЕТИЗЪМ, ХАРМОНИЧНОСТ! Има ли младеж или девойка, които да не се стремят да овладяват във висша степен тези качества? Здравият, силният е полезен не само за себе си. Той учи активно, работи интензивно, производително, издържа като достоен защитник на социалистическата Родина. Леката атлетика и плуването — две основни спортни дисциплини! Те развиват всеотдайно организма.

В нашия окръг на атлетиката и плуването се отделя голямо внимание. Сегашният активен спортен сезон бележи нов етап в развитието на тези основни спортове. В светлината на решенията на ЦС на БСФС и ЦК на Комсомола, окръжните ръководства на БСФС и ДКМС, съвместно с отдел „Просвета и култура“ при Окръжния народен съвет във В. Търново, приеха широка програма за по-нататъшното масовизиране на леката атлетика и плуването и повишаване на спортното майсторство.

Тази програма чертае изпитания с многобройни прояви път, който ще изминат физкултурните дружества, комсомолските организации, ученическите колективи до юни 1964 година. Целта е ясна — 10 000 младежи, девойки и пионери от В. Търновски окръг ще се включат в активни и системни занимания по лека атлетика, а 4000 от тях трябва да станат носители на спортен разред. А има и нещо наистина ново — да се излъчат четири майстори на спорта по лека атлетика и 25 първоразредници. Огници на леката атлетика ще пламнат и в големите заводи и предприятия като ДЗЗ в Г. Оряховица, ДИП „В. Мавриков“ и „Победа“ във В. Търново, „Вагрянка“ в Павликени, ДМЗ „Червена звезда“ — с. Дебелец, ТКЗС — с. Д. Оряховица, П. Тръмбеш, Драганово, в които задължително се сформират представителни отбори за мъже и жени.

Празници на леката атлетика сред учащите се, задължителни състезания по четирибой в пионерските и средношколските лагери, най-широка пропаганда на лекоатлетическите прояви, трима щатни и 150 нови обществени инструктори и 220 съдии — това са гаранции за настъпващия преден път. И колко по-пълнен би бил той, ако и за спортните спортисти се полагат повече грижи!

Поемем наистина и в плуването. Тук вниманието е насочено предимно към най-малките. При пионерските домове във В. Търново, Г. Оряховица, Павликени се изграждат тренировъчни групи по плуване, а в Свищов допълнителна — по грееване. Изключително, където има подходящи водни площи, под ръководството на опитни инструктори, ще работят специални групи по плуване за деца. Стимул в работата с пионерите е участието в съревнованието, обявено от ЦК на ДКМС „Пионер-препелува 50—100 метра“. В училищата критерий за работата на специалните ще бъде уменията на всеки ученик да преплува поне нормата за ГТО (100 метра). Повече грижи се отделят през тази година и на знаящите да плуват. С тях ще се работи за преплуване на 400 метра водна площ и река Дунав. Предвиждат се от 30 населени места в окръга в преплуването на големата река да участвуват над 1300, а на 400 метра над 1800 души. Наистина внушителни цифри!

Обществени инструктори, които подготвят 50 души да преплуват 400 метра водна площ, се награждават от ЦК на ДКМС с почетна грамота и материална награда от Окръжния съвет на БСФС. Периметър на „морковите“ в ДИП „В. Мавриков“ ще се популяризира в окръга като за целта през този месец плува на мавриковци ще изучават на място, на семинарни начала, представители на физкултурните дружества от Павликени, Г. Оряховица, Елена и от колективна при ДМЗ „Червена звезда“.

А стрелцеството? Ще се работи на плувните басейни в Свищов, Лясковец, Стражица, Павел, ДИП „В. Мавриков“, „Тр. Сарафиев“ и „В. Левски“ във В. Търново. Още в началото на сезона влизат в строй басейните при ЖП депо, в Елена, ДИП „В. Коларов“ във В. Търново, в Г. Оряховица, с Обединение. Предвижда се усъвършенстване на състезаващите басейни като се приготвят те за ползуване през цялата година с вкарване на топла вода, построяване на съблекални и т. н.

През този месец плувният сезон ще бъде тържествено открит в целия окръг.

УСПЕШНИ СТАРТОВЕ, МЛАДИ ПРИЯТЕЛИ НА ЛЕКАТА АТЛЕТИКА И ПЛУВАНЕТО!

РАЗГОВАРЯМЕ ЗА МАЙСТОРСТВОТО

ПО-ГОЛЯМО ВНИМАНИЕ КЪМ ТАЗИ ОСНОВНА ДИСЦИПЛИНА

Едно основно положение, което би доближило леката атлетика до съриятата на състезателите и летелите, това е агитацията и популяризацията. Необходимо е да се разкрие на младежта красотата на този спорт. Друг основен проблем — това е ранната специализация. Голям брой изтъкнати състезатели обелязват, че още от детските си години с интерес са се отнасяли към участието си в състезания. Трябва обаче да се отстранява порочната практика за форсирана подготовка, за изтърбяване на високи постижения, без да се отделя нужното внимание за повишаване уровня на общата и специална физическа подготовка (спортни игри, гимнастика, упражнения за бързина, сила, издръжливост, гъвкавост и др.), а също и за разностранна лекоатлетическа подготовка) застъпване на всички основни лекоатлетически дисциплини. Нужно е да се имат предвид двата етапа на ранната специализация.

Първият е: начална подготовка — от 10 до 12-годишна възраст, когато вниманието е насочено към всеотдайната физическа подготовка и овладяване на двигателни навики. Следващият етап е на специални занятия и задълбочена работа над усъвършенстване техниката в избраната дисциплина, увеличаване на заетостта на тренировачните занятия и систематическо участие в състезания.

А ето какво се препоръчва за участие в състезания през една календарна година:

За 13-14 годишна възраст — от 5 до 10 състезания; 15-16 години — от 10 до 20; 17-18 години — от 15 до 25 състезания и за 19—20 години — от 20 до 40 състезания.

За съжаление, обаче, много от нашите специалисти не работят с детски групи. Пионерските отбори в дружествата се правят обикновено набързо, полборът е по-възхителен, занимавания не се ведат систематически и целенасочено. Към пионерския четирибой

трябва да се включат още дисциплини, за да го направят по-емоционален, но, разбира се, с умелите уреди. Състезанията за пионери и юноши и девойки в окръга са със съвсем недостатъчни, затова няма интерес, не се разгаря амбиция.

Наличието на малък преподавателски апарат в спортните школи и многочисления състав на групите води до положението, че върху обучаващите се се хвърля общ поглед, ограничено съсредоточаване върху отделни юноши и девойки.

Друг един важен проблем — това е материалната база. На много места в окръга съществуват писти, сектори, уреди и съоръжения не отговарят на изискванията на съвременната лека атлетика. Голяма част от уредите и съоръженията не отговарят на регламента на състезателния правилник. На територията на окръга в момента няма нито една хубава и „бърза“ писта, нито един добър сектор, нито един стадион, снабден с най-елементарни лекоатлетически съоръжения. Стадионът в гр. В. Търново не разполага с бани, съблекални. Пистата не е напана с фин тухлен пласт. Не се полива и валира. Секторите за скокове са меки и при застигане състезателите потъват в тях. Трапът за „стипичейз“ не задържа вода. Няма съдийски съблекални и секретарски масинки. Няма достатъчен брой нормални уреди за тренировка и състезания.

Съвременното развитие на всички спортни дисциплини доказва, че е необходима здрава връзка между науката и спорта. Заниманията трябва да се наситят с повече състезателни елементи, да са по-разнообразни. Необходимо е да се извърши известно групиране на специалните, като всеки треньор се занимава с група младежи, начинаещи лекоатлети. Трябва да се установи строга последователност в занятията, съобразена с възрастовите особености на подрастващото поколение.

За съжаление към системно спортуване не се прилагат тези учения, които постиженията дават основание да се очакват от тях

високи спортни резултати.

Няма единство в използването на различните тренировачни средства. Подготовката се форсира и се стига до преумора на неукрепналите организми. Не се познава психиката на състезателите, не се работи за морално-волевата им подготовка.

Недостатъчно са разкрити психологическите стимулатори, както в тренировките, така и в състезанията. По този въпрос трябва да се търси активната помощ на лекари-психиатри и преподаватели-психолози. Състезателите не се запознават с тактическите прийоми за участие в евентуална победа в състезанието. Време е да се разбере, че не може да се говори за внедряване на науката в тренировачния процес, ако не се познават основите на физиологията и биомеханиката.

Трайни резултати не могат да се получат, ако не се вникне в интимните процеси на спортната подготовка, не се опознае физиологията на двигателната и дихателната система, биохимията на тренировачния процес. Трябва да се въведе единната тренировачна методика, съобразена с индивидуалността на състезателите и творчеството на треньорите.

Необходимо е да има трайни форми на работа, които ще заангажират младежите в атлетически занимания, най-малко три пъти в седмицата, и то през цялата година, съчетани с активна състезателна дейност — всяка седмица от ранна пролет до късна есен.

Важните състезания трябва да имат времетраене два дни, а не да се претрупват. Необходимо е да се фиксира и рекорди за средношколци, отделно от тези на юношите и девойките. Между гимназиите е нужно да се организират повече състезания по кръговата система, щафети и други.

С разрешаването на тези проблеми ще се повдигне нивото на този класически и динамичен спорт.

Николай В. ДРАГАНОВ
съдия от републиканска категория по лека атлетика

На физическата култура и спорта е необходимо да се гледа и к то на мощен фактор за повишаване работоспособността и дълготайността на трудещите се, за подготовката им за отбраната на родната, като фактор за създаване съвършени и красиви хора.

Да се подчини физическата култура на здравето и дълготайността на народа и младежта, да растат поколенията физически силни и жизнерадостни, да бъде българската нация здрава, силна и красива — ето главната линия на развитието на физкултурното движение.

Тодор ЖИВКОВ

(Из речта, произнесена пред актив на творческите съюзи)

Пътят към рекордите

Тя не дойде в старинния град като рекордърка. Нямаше спортен разред. Не бе се занимавала дори активно с лека атлетика. Доведо я тук мечтата ѝ да учи.

Когато прекрочи прага на Икономическия техникум във Велико Търново, Гинка Иванова бе слабо, крехко момиченце. Нито четиринадесетте години, нито ръстът ѝ, нито физиката подказваха, че тя носи в себе си спортен заряд.

— Много се колебах. Когато подбихме девойки за групата по лека атлетика, Гинка бе още неукрепнала, — спомня си преподавателят по физкултура в техникума Сави Величкова.

И все пак включили Гинка в групата. Желанието ѝ било много силно, влечението към

леката атлетика неудържимо. И не след дълго опитното око на ръководителя съзряло у малкото момиче, у първокурсничката от техникума нещо, което я отличавало от другите ѝ.

— Работил съм с много девойки. Не една от тях е изразявала като отлична състезателка. Но не си спомням да съм имал волево, амбициозна, стремеща се към победата девойка, като Гинка Иванова, — споделя Сави Величкова.

Тази воля, благородният стремеж да усвоява лекоатлетическите дисциплини дава своето отражение. Зареждат се дни на упорита работа не само над книгите. Та урочите в първи курс са сериозни, първите трудности — сякаш непреодолими! Гинка не пропуснала нито една тренировка.

Жадно слушала обясненията на своя преподавател и треньор, а сетне дълго опитва, приучава тялото си на правилни, хармонични движения. Тя спортувала много, обща десетки спортни дисциплини. Но големата ѝ любов станаха бяганата на 100, 200 и 400 метра. И ден из ден по лекоатлетическите коридори малката състезателка започнала борба със секундите.

Първата година стоте метра ѝ се виждаха много „дълги“. През пролетта резултатът ѝ бе все още 15 секунди. Явно силите не достигат. И пак напрежати часове, упорити тренировки. Още една секунда и две десети „отстъпват“ пред волята — 13,8 е най-доброто постижение на Гинка на 100 метра през първата година. Но тя бяга и на 200 метра — 28,7 секунди, на 400 метра — 63,8.

Втората година идеална поразителна „по-частлива“ за младата лекоатлетка. Тя ѝ носи първите по-значителни успехи. Сега стометровият лекоатлетически коридор сякаш неустойчив се „скъсява“ — с време 13,4 секунди Гинка изравнява окръжния рекорд за девойки от младия възрастов група. Голям успех постига тя и в бягането на 200 метра. Времето ѝ — 28 секунди — едновременно с това и рекорд на новите окръжни рекорди за младия възраст.

Успехите продължават. Година се превръща в година на рекорди. Деня 23 юни 1962 год. Гинка Иванова няма да забрави никога. На републиканско първенство в Пазарджик тя пробяга 400 метра на 62,6 секунди и „постави още един нов окръжен рекорд“. А когато разбра, че това постижение е само с една десета под републиканския рекорд, работата ѝ нямаше край.

Сега Гинка е вече трета година и като курсистка в техникума, и като състезателка по лека атлетика. Системно се занимава с хандбал, гимнастика, обща часова за обща физическа подготовка. Проявява изключителна активност. На базата на всеотдайното физическо укрепване у нея „сега трябва да се култивира бързината. Това е и главният проблем, който решава преподавателът Величкова. Първите стартове през пролетта на стадиона извършва успешно за нея. В окръжните средношколски състезания тя се класира първа на 100 и 400 метра, допринесе за спечелване на щафетата 4x100 от нейния отбор.

През новата учебна година Гинка има и друга задача. Да подобри още повече успеха си в училище. Има вече и организирано поръчение. Преподавателка е на секцията по лека атлетика във физкултурния колектив. А поръчението на целия колектив е тя да израсне като отлична ученичка и лекоатлетка, да шурмува и занапред рекордите, да представя достойно техникума, града и окръга в спортните битки.

И тя ще го изпълни.

Текст и снимка: АЛ. ТОШЕВ

Хрисимир Нейков, Пенка Янева и Енчо Ботев от училище „Хр. Ботев“ във В. Търново общат колоезденето, устременият бляс на малките велосипеди.

Снимки: АЛ. ТОШЕВ

СРЕЩИ С ПРОФЕСОР ДРАГОМИР МАТЕЕВ

По случай „Дните на съветското здравеопазване“ гост на спортистите и трудещите се от окръга бе проф. д-р Драгомир Матеев, член кореспондент на БАН. Пред специалистите по физическо възпитание и физкултурни дейности от окръга той говори за формирането на качествата сила, издръжливост, ловкост и бързина у спортистите.

При голям интерес премина общотренинговото събиране във В. Търново, посветено на проблемите на дълготайността. Стоити търновци в напреднала възраст слушаха аргументираната беседа на проф. Матеев за борбата със старостта. Специалната продукция, с участие на старите гимнастици В. Бонджиев, Ат. Левски и Хр. Сарафимов, бе прекрасна илюстрация за благотворното въз-

действие на физическата култура и спорта за запазване жизнеспособността на човешкия организъм.

На редица практически въпроси, във връзка със спортното на младежите и девойките, бе посветена срещата с училищните лекари от окръга. Проф. Матеев разгледа подробно противопоказанията за водене на тренировачен процес, при какви случаи да се освобождават учащите се от физически упражнения и пр.

Гостът се срещна и с работническия колектив от Килимарския цех в Елена, запознал се с трудовите условия и даде указания за целенасочено организиране на производствената гимнастика и работата на групите за обща физическа подготовка.

Днес: среща със спортисти от Финландия

Вчера сутринта в старинния град пристигнаха състезателите от отбора по вдигане на тежести на ТУЛ (Финландия). Днес от 17 часа, на спортния комплекс „Юнак“ във В. Търново, ще се състои приятелската среща по вдигане на тежести между отбора на гостите и представителния състав на В. Търновски окръг.

Нови обществени съдии

За да се улесни първичните организации на ДОС при осъществяване на състезателните прояви, стрелковият клуб „Димитър Иванов“ във В. Търново сформира курс за подготовка на съдии по спортна стрелба.

Седемнадесет души преминаха предвидените теоретически и прак-

тически занятия, ръководени от докторите Р. Киров, Н. Дечев, Т. Дочев, Н. Александров. Знанията за курсистите бяха проверени не само в проведените с тях стрелби с боен пистолет и бойна пушка, но и с практически съдийство на показни състезания.

Всички курсисти успешно издържаха изпита и придобиха съдийски права.

ТАБЛИЦА

за класирането на отборите от „А“ окръжна група

1. Ж.П. Дено, Г. О.	25 60:26 32
2. „Левски“, Стр.	25 45:26 32
3. „Етър“ П. Леденик	25 45:28 32
4. Н. Авр. Др.	25 39:22 31
5. „Ботев“, Златарица	25 53:42 30
6. Академик, Св.	25 44:31 29
7. „Б. Киро“, В. чер.	25 57:40 28
8. „Проим“, О. мог.	25 47:32 28
9. Левски, Кар.	25 45:35 26
10. „Толбухин“, Димча	25 29:42 23
11. „Ботев“, Дебелец	25 36:49 21
12. „Лозен“, Сух.	25 33:50 20
13. „Комуна“, Мих.	25 38:59 19
14. „Д. Генков“, Пол.	25 29:56 19
15. „Итрат“, Драг.	25 37:52 18
16. „Победа“, Кес.	25 28:75 12

РЕЗУЛТАТИ ОТ СРЕЩЕТЕ

НА 2 МАЙ

Сухиндол — Димча 0:1; Ж. П. Дено — Златарица 3:0; Леденик — Поликраище 3:0; Михалици — Кесарево 5:2; Драгомирово — Дебелец 2:0; Каранска — Б. черква 0:0; Овча могила — Драганово 2:0; Стражица — Академик 1:1.

ТАБЛИЦА

ЗОНА „ЯНТРА“

Класиране към 4 май:

1. „Ч. знаме“ Павлик	16 36:9 24
2. „Левски“ Лясн.	16 38:16 23
3. „Орловец“ Севл.	16 40:18 22
4.5 ДЗЗ Г. Орях.	16 25:22 19
6. Ц. Цанков Мор.	16 28:25 19
7. „Локомотив“ Др.	16 21:22 16
8. „Левски“ П. Тр.	16 19:33 16
9. „Орловец“ Габр.	16 26:23 15
10. „Владислав“ Джуд.	16 23:32 12
11. „Г. Генков“ Габр.	16 22:27 10
12. ДМЗ Габрово	16 16:36 8
13. Вечайов Елена	16 16:37 8

В. ТЪРНОВСКА ЗОНА — ЮНОШИ

1. „Етър“ В. Търн.	11 30:13 19
2. „Чардафон“ Габр.	11 32:10 17
3. „Орловец“ Габр.	11 27:13 14
4. „Ч. знаме“ Павлик	11 31:22 12
5. „Раковски“ Севл.	11 19:16 11
6. „Локомотив“ Г. О.	11 30:25 9
7. „А. Кънчев“ Тр.	11 10:26 6
8. „Левски“ Лясн.	11 9:53 0

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново вл. „В. сля Левски“ № 11. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24.58; зам. гл. редактор — 25.26; отел. Партен жител и пропаганда — 25.27; отел. Народно стопанство — 24.59; отел. Култура в бпл. хумор и сатира — 31.41; счетоводство — 32.59; канцелария — 81.25; коректори и печатен пелактор 24.89

в.к. БОРБА

стр. 4. бр. 54 от 4. V. 1963 г.

21301